

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

S.O.S. PESTEN

monoloog

door

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.2421

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *S.O.S. PESTEN* op te voeren moet de naam van auteur *FONS VINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/220/057
ISBN 978-90-385-05329

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUD

Barbara : gepest. Jan : gepest. Sara : eerst gepest, dan zelf pestster. Wim : pester. Rose : gepest.

Allen hebben zij er mee te maken. Er zijn er nog honderden die op school gepest worden of zelf de pester uithangen.

In dit stuk spelen zij de hoofdrol. Ook de kinderen in de zaal spelen mee op zeker ogenblik.

Iedereen weet nu toch al wat pesten is.

Nee ? Och, dan moet je even goed opletten. De pesters en gepesten komen aan het woord. De leraar bladert in zijn dagboek.

S.O.S. pesten, begint.

(Als het stuk begint, hoort men kinderen roepen en tieren. Het is duidelijk dat men op de speelplaats weer aan het pesten is. De leraar zit te lezen in zijn dagboek. Dan kijkt hij op, gaat naar het raam en gaat weer zitten. Het gejoel vermindert. Het licht deemstert. Eén voor één worden de vijf tekeningen van kindergezichten belicht. Bij elk portret hoort men op de band telkens een andere kinderstem de volgende kommentaar geven :

Jan Van de Velde, gepest
 Rose Van den Berghe, gepest
 Wim Van Gijseghem, pester
 Sara Naessens, pestster - gepest
 Barbara De Wilde, gepest

(Er volgt nu schrijnende muziek op saxofoon die langzaam uitdeint waar het licht volledig wordt opgetrokken. Op band leest een kinderstem : "woensdag 21 september" Dan begint de leraar)

God, zijn jullie daar nog ? Ik las even in mijn dagboek. Ik herinner me weer wat er dit jaar allemaal gebeurd is in de school. Soms was het plezant , maar soms was het echt verschrikkelijk. Het begin was tof. Je zou niet hebben gedacht dat er zoveel zou gebeuren. Iedereen was vriendelijk in het begin. Later werd het allemaal anders, triestig ook.
 Ik herinner me nog Jantje Van de Velde, het dikkerdje van de klas.

(Hij imiteert een dik ventje dat met de buik vooruit loopt. Hij maakt er een beetje een show van)

Ze plaagden hem wel maar dat leek me niet zo erg te zijn.
 En dan was er ook Sara met haar grote tanden.

(Imitatie van iemand met te grote tanden. Hij spreekt als iemand waarbij de tanden over de onderste lip hangen)

"Hallo, ik ben Sara. Mijn tanden zijn misschien een beetje groot maar ik kan goed kauwen, zegt mijn moeder."
 Maar Sara liet zich niet doen. "Als ik mijn tanden in je arm zet, bijt ik hem af."
 Iemand had haar uitgelachen. Ik had nadien alle moeite van de wereld om die gast zijn arm te verzorgen want het bloed droop er zo af.
 "Ach ja, 't zijn kinderen, hé" zei haar moeder.
 't Zijn kinderen. Ja, 't zijn kinderen, maar het kunnen ook duivels worden.
 Sara werd later ook een pestster. Dat kwam omdat ze altijd met haar hadden gelachen.
 En met Barbara. Haar verhaal.

(Band : "Donderdag, 15 oktober". Hevig rumoer - joelende en krijgende kinderen. De stem van Barbara De Wilde hoort men er bovenuit. Ze schreeuwt en gilt : "Geef mijn boterhammen terug of ik sla jullie plat. Geef hier, geef hier, zeg ik. Bende onnozelaars". Jongensstem : "Auw" . Uitroep van pijn. "Zotte ros". Stem Barbara : "Christophe, ik krab je ogen uit." Stem Christophe met

eveneens een schreeuw van pijn : "Wim, pak ze." Stem Wim : "Op je gemak hé. Hier zie." Stem Barbara : "Laat mijn haar los, laat me los. Stop." - de band stopt)

Maar Wim stopte niet. Wim was de ergste. Wim genoot van dat treiteren en Barbara kon je goed pesten omdat ze altijd zo kon gillen als een speenvarken. Hoe meer je Barbara pestte, hoe meer ze ging gillen.

(Band : schreeuw Barbara)

Ze schopte wild om zich heen. Daarom werd ze juist zo gepest. Daar had je wat aan.

Ondertussen was Sara overgestapt naar de pestkoppen. Ze deed dus mee met de rest. Nu kon ze zich goed voelen en belangrijk.

Barbara had geklikt. Ze was mij komen vertellen dat Wim Van Gijsegem en Sara Naessens aan het hoofd stonden van een bende pestkoppen. Maar ik vond dat geen verklikken. Het was maar rechtvaardig wat Barbara deed. Ik vond dat het pesten moest ophouden.

Ik had ze strafstudie gegeven en gezegd dat als ik het nog eens bemerkte op de speelplaats, de directeur en hun ouders het zouden weten. Dus waren ze boos op Barbara, dus moest Barbara een lesje krijgen. Maar ze hadden tijd. En het gebeurde niet op de speelplaats maar ergens anders.

(Geluid : pretpark - spelende kinderen - mededelingen - moderne, vrolijke muziek als back-ground)

We waren naar een pretpark gereden. Op de bus werd plezier gemaakt dat horen en zien verging. Iedereen was in de beste stemming. Ook op de grote attracties was het een belevenis. Ik liet iedereen een beetje vrij om te doen wat ze graag deden. Velen zaten op de ... , de ... en de meesten zaten in Daar speelde vrolijke muziek.

(muziek harder)

Sommigen deden mee.

Mag ik er een paar op het podium om mee te dansen ?

(Zorgt dat er een paar kinderen naar voor komen om mee te dansen en te zingen. De hele zaal klapt mee. Dan doet hij hen stoppen en rond zich zitten. Muziek weg)

Maar terwijl dit allemaal gebeurde, rekenden Wim en Sara af met Barbara. Hoe ? Ik zal het jullie vertellen.

(Band : Barbara : "Dinsdag 18 maart - ik zal die dag nooit meer vergeten - nooit -nooit)

Ze hadden haar weggelokt omdat ze eens rustig met haar wilden praten - zegden ze - omdat het hen speelt, en zo Achteraan in het park zaten ze de

boterhammen van Sara en Wim op te eten.

Op zeker ogenblik vroeg Sara om blindemantje te spelen. Ze blinddoekten Barbara en bonden haar handen op de rug. Barbara dacht dat het om een leuk spelletje ging, dus verzette ze zich niet. Maar toen staken ze stukjes brood in haar neusgaten. Ze protesteerde maar toen ze begon te schreeuwen, staken ze hetzelfde stuk brood in haar mond. Barbara spuwde en moest braken.

Sara en Wim zeiden dat als ze nog eens klikte, ze nog ergere dingen met haar zouden doen.

Toen Barbara beloofd had niets te zullen zeggen, lieten ze haar los.

En terwijl dit alles gebeurde, amuseerde de rest zich kostelijk.

(muziek die weer verdwijnt)

Toen ze terugkeerden, legde Barbara haar handen in de hals van Sara en Wim en duwde hen plots met hun hoofden tegen elkaar. Sara brak één van haar grote tanden.

Barbara kwam bij mij en vertelde me alles. En weten jullie wat het resultaat was ? Barbara werd van school gestuurd.

Ik was kwaad, woedend want de pesters mochten blijven.

De ouders van Barbara zijn verhuisd en zij gaat nu naar een andere school waar zij denkt minder te zullen worden gepest. Maar zal dat zo zijn ? Is dat geen droom ?

(Stem Barbara - of laten voorlezen door een meisje uit de zaal - : "Ik droomde dat ik op een school zat waar nooit gepest werd, waar iedereen vriendelijk was met elkaar. Geen pestkoppen meer, geen Sara's, geen Wims. In mijn droom liepen we samen hand in hand over de groene weide. Wanneer we op school aankwamen, zoenden we elkaar en hielpen elkaar met het huiswerk. We plaagden mekaar natuurlijk ook wel eens maar dat was lachend bedoeld, dat was niet pesten. In mijn droom was er alleen maar vriendschap en iedereen was blij en vrolijk.")

Denken jullie dat dit echt kan bestaan ? Zou dat zo moeten ? Zou dat kunnen ?

(Hij richt zich tot degenen rond zich op het podium)

Maar pesten kan ook andere oorzaken hebben.

Ik wil even iets aantonen. Kunnen een paar van jullie naar voor komen ? Drie jongens en een meisje. Kom - kom maar.

(Hij probeert ze bij zich te krijgen)

We gaan een leuk spelletje spelen en de hele klas/zaal doet mee. Komaan, wie durft er komen ?

(Desnoods duidt hij ze zelf aan)